

מ"ת (עכו) 7688-10-24 - מדינת ישראל נ' אברהם מורה (עוצר)

מ"ת (עכו) 7688-10-24 - מדינת ישראל נ' אברהם מורה שלום עכו

מ"ת (עכו) 7688-10-24

מדינת ישראל

נ ג ד

אביraham Mora (עוצר)

בית משפט השלום שבתו כבית משפט לטעבורה בעכו

[05.11.2024]

כבוד השופטת ג'נואה נחאס ערף

החלטה

1. בפני בקשה להורות על מעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

2. נגד המשיב הוגש כתוב אישום המיחס לו ביצוע עבירה של נהיגה בזמן פסילה - פסילת בית משפט, עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 (להלן: "פקודת התעבורה"); עבירה של רישון נהיגה פקע מעל שניםים, עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה וכן עבירה של נהיגה ללא ביטוח, עבירה לפי סעיף 2 א' לפקודת בטוח רכב מנוני (נוסח חדש) תש"ל 1970.

3. על פי הנטען בכתב האישום, ביום 22.10.2024 סמור לשעה 10:55 נаг המשיב ברכב פרטי מ.ר. 101-84-860 בכביש עירוני בכפר מנדא.

המשיב נаг על אף שביום 15.09.2024 נposal בנסיבות בתיק 23-05-9568 לתקופה של 11 חודשים והצהיר כי אין לו רישון להפקדה.

באותו מועד נаг המשיב כאשר רישון הנהיגה שלו פקע עוד ביום 27.08.2008 וכן ללא תעודת ביטוח בת תוקף על השימוש ברכב.

טענות הצדדים

4. בתמצית אצין כי המבוקשת בבקשת בקשה להורות על הארצת מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו תוך הפניה לעבורי התעבורי העשיר של המשיב והעובדה כי המשיב נהוג פעמיים בזמן פסילה. המבוקשת הדגישה את פרק הזמן הקצר ביותר אשר חלף בין גיראת דין של המשיב והטלת עונש של מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, לבין ביצוע העבירה בתיק בו עסוקין, כן הפנתה לעובדה כי מעל לראשו של המשיב מרוחך מאסר מותנה בן 8 חודשים אשר לא הרתיעו מלבוש ולנהוג בזמן פסילה ופקיעת רישון נהיגה. המבוקשת טענה כי המדבר במילא ניתן לתת בו אמון ועל כן אין מקום להורות על שחרור המשיב לחלופת מעצר.

5. ב"כ המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכואורה ועל קיומה של עילת מעצר וביקש למקד את טענותיו בחולופת המעצר. ב"כ המשיב ביקש להורות על מעצר המשיב באיזוק אלקטורי וטען כי מעצר בעבירות תעבורה הינו חריג.

ב"כ המשיב הפנה לפסיקה בה שוחררו נאשמים למעצר בית חurf נהיגתם בזמן פסילה במספר הזרדמנויות .
6. בישיבה מיום 27.10.2024 הוצגו מפקחים מטעם המשיב, אולם בתום הדיון ביקש ב"כ המשיב שהות לצורך הצגת מפקחים נוספים.

7. ביום 29.10.2024 נשמעו 3 מפקחים מוצעים מטעם המשיב, שני חתני ואח"ינו; כולם הביעו נכונות לפקח על המשיב. מקום מעצר הבית אשר הוצע הינו בכפר דמיהה הסמוך לכפר מנדא, בבית חתנו.

דיון ומסקנות

8. ב"כ המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכואורה ובצדך. עניינתי בחומר החקירה וכן קיימות ראיות לכואורה למכביר.

9. מדו"חות הפעולה של השוטרים עולה כי המשיב נהג בזמן פסילת בית משפט.

10. המשיב אישר בחקירתו כי רישיונו בשלל אולם הכחיש כי נהג ברכבת, וטען כי יריד מהרכב מהדלת שלייד כסא הנהג. למשיב הוצג סרטון בו מופיע הרכב בנסיעה וכן מופיע המשיב יורד מדלת הנהג. המשיב אישר כי הוא נראה יורד מדלת הנהג אולם טען כי בנог ברכבת, יחד עם זאת מדו"חות הפעולה של השוטרים עולה כי נתקבל מידע מודיעיני לפיו המשיב נהג בזמן פסילה, מספר שטרים תיצפתו על המשיב בעודו עולה לרכב, נהג בו, ומגיע למקום יעדו שם נעצר.

11. באשר לקיומה של עילת מעצר, ב"כ המשיב לא חלק כאמור על קיומה של עילה זו. אצין בקצרה כי המסוכנות הנש��ת מהמשיב לשלום הציבור זעקה לשמיים. מסוכנות זו מתחדרת על רקע הרצדיביזם במעשה המשיב. לעניין המסוכנות הטמונה בעבירה של נהיגה בזמן פסילה ראה רע"פ 2221/11, הראל נ' מדינת ישראל, שם נקבע כי: "נהיגה בזמן פסילה אינה סטייה לחוק בלבד, אלא סיכון לטיפולו של עילה זו. אצין להולכי הרגל מסביב, שהרי אם מצא בית המשפט כי פלוני אסור שיחזק הגה בידו וינהג ברכבת, מעיד הדבר על מסוכנותו על הכביש".

כן ראה בש"פ 2974/15 מרדיי אשכנזי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 20.05.2015) שם נקבע כי:

"סכנותה של נהיגה בכל רכב על-ידי נהג לא מיומן או נעדר שליטה עצמית אינה נופלת מן הסכנה הגלומה בכלל משחית של ממש, ולמרבית ה策ער נמצאות מדי יוםTZCOROT COAVOT לעובדה פשוטה זו".

12. התנהגוותו של המשיב אשר מודה בפה מלא כי הוא מודע לפסילת רישיונו ובכל זאת בחר לנוג, מלמדת על כך שמדובר במאי שבטא זלזול מוחלט בהוראות החוק ואין זה מענינו כלל הסכנות הטמונה נהיגה בזמן פסילה; העונשים אשר הוטלו על המשיב בעבר לא ניאו אותו מלשוב ולפרוע את החוק. המשיב העיד על עצמו שהוא "שור מועד", אין לו מORA מפני החוק, אשר מפר ברגל גסה את הוראת בית המשפט שאסורה עליו לנוג, ללא היסוס ולא רתיעה.

13. יודגש כי העובדה כי המשיב נהג לכואורה בזמן פסילה, לאחר חדש ושבוע ממועד גירת דין והשתת עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות, יש בה כדי להוסיף נופך עצום של חומרה למשיכו; ויש בדבר כדי ללמד כי עוזת המצח של המשיב זעקה לשמיים.

14. לחובת המשיב 133 הרשעות קוודמות בעבירות תעבורה, כאשר הוא מחזיק ברישון נהיגה משנת 1990. רישיונו פקע עוד בשנת 2008 וחurf הראשון לנוג, להרהייב עוז ולבצע עבודות תעבורה ולסקן את עצמו ואת משתמשי הדור.

15. לדידי, במקרה בו עסוקין, לא ניתן לאיש את המסוכנות הנש��ת מהמשיב באמצעות מעצר באיזוק אלקטורי ויש מקום להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההלכים המשפטיים נגדו.

16. אמן על פי הוראת סעיף 21 (ב)(1) לחוק סדר הדיון הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרם), התשנ"ו-1996, בית המשפט לעולם מצווה לבחון האם ניתן להשיג את מטרת המעצר באמצעות חלופה שפוגעתה בחירות המשיב הינה פחותה, יחד עם זאת תנאי ראשון הוא לשחרור לחופת מעצר הינו רמת האמון אותה יכול בית המשפט לתת במשפט, וכן מחאפיini האישיות של המשיב, המשיב העיד על עצמו כי אין הוא ראוי לאמון של בית המשפט. הצעת הסניגור להורות על מעצר המשיב באיזוק אלקטורי, מפתחה ככל שתהיה, אין היא ראייה.

בעניין זה אפנה לבש"פ 9854/06 יosi עטיאס נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 13.12.2006) שם התקיים בית המשפט להצעת סניגורים לעצור את מושיהם באיזוק אלקטורי. כב' השופטת ברלין ציינה כי:

"...איוזק אלקטרוני איננו תרופת קסם, והוא אינו מנטרל את כל גורמי הסיכון בהנחה שלאו קיימים. האיזוק מתריע בתקנת המשפטה כי משוחרר בערובה, עזב את המקום שבו הוא אמר להימצא, הא ותו-לא. הוא אינו מודיע את מקום הימצאו, והיעילות שבו מותנית בכך שמיד לאחר קבלת התטרעה יזנקו כוחות משטרה כדי לסתופס את העבריין. בסיסו, שחרור בערובה הוא מעין חוזה אמון בין המשוחרר לבין בית המשפט. המשוחרר מתחייב לכך שיימוד בתנאים ובית המשפט, בהנחה שהוא נתן בו אמון- מורה על שחררו. כל האמצעים הנוספים, יהיו אלו מפקחים בשר ודם או איוזק אלקטרוני, אינם אלא חישוקים שנועדו להבטיח את קיומו של החוזה, אולם אינם יכולים להיות את בסיסו. מקום שבבסיס זה אינם קיימים, גם איוזק אלקטרוני לא יהווה מענה".

(ההדגשה אינה במקור, ג'.ג.-ע.).

17. אני מודעת לעובדה כי נקבע זה מכבר על ידי בית המשפט העליון כי רק במקרים חריגים יורה בית המשפט על מעצר נאשם בעבירות תעבורה, יחד עם זאת, בחולף השנים אישר בית המשפט העליון מעצר עד תום ההליכים גם בעבירות תעבורה; טול לדוגמה בש"פ 5493/21 שלמה גבאי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 11.08.2021) שם נקבע על ידי בית המשפט העליון כי:

"אכן, מעצר עד תום ההליכים של נאשם בעבירות תעבורה הינו בגדר חריג, אולם נקבע לא אחת כי יש לבחון את מסוכנותו של הנאשם הקונקרטי לפי נסיבות העניין, וכי ככל, יש לראות בנאשם הנוהג בזמן שרישונו נפסל כמו' שההווה סכנה של ממש לציבור המשתמשים בכביש ואף מבטא במעשי זלזול בהוראות החוק (ראו: בש"פ 2173/12 אל גנני נ' מדינת ישראל,פסקה 12 (22.3.2012); בש"פ 15/2974 אשכנזי נ' מדינת ישראל,פסקה 12 (20.5.2015))."

(ההדגשה אינה במקור, ג'.ג.-ע.).

כן ראה בש"פ 12/2173 אל גנני נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 22.03.2022), שם נדון עניינו של נאשם אשר נתפס נוהג ימים ספורים לאחר שרישונו נשלל על ידי בית משפט. באותו עניין נקבע:

"יש מקרים בהם מסוכנותו של הנאשם מצדיקה את מעצרו עד תום ההליכים, גם שמדובר בעבירות תעבורה". ראה גם בש"פ 9573/09 עבדאללה סלימאן נ' מדינת ישראל שם נדון מקרה הדומה מאד לעניינו. באותו מקרה העורר נהג בזמן פסילה ולא רישון (מעולם לא הוציא) חדשניים בלבד לאחר שהורשע בעבירות תעבורה והושתת עליו, בין היתר, חצי שנת מאסר לריצוי בעבודות שירות. העורר נעצר טרם התחלת ריצוי בעבודות השירות. בית המשפט העליון אישר את מעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו תוך קביעה כי האמון הוא הבסיס לשחרור לחופפת מעצר. עוד נקבע כי אף אם ימצא משמרן ראיין בכך כדי להוציא, וכן מופיע התנהגות העורר ומסוכנותו:

- "cidou, על-מנת שюורה בית המשפט על שחרורו של נאשム לחולופת מעצר, עליו בראש ובראשו להשתכנע כי ניתן ליתן באותו נאשム את האמון שלא ינצל לרעה את דבר שחרורו ויביא להפרת תנאי חלופת המעצר שנקבעו (בש"פ 1352/07 פאחל נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 22.2.2007); בש"פ 4574/07 מדינת ישראל נ' אבוקיעאן (לא פורסם, 28.5.2007); בש"פ 2829/08 טוסון נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 8.4.2008)). ואולם, מדפוס התנהגו הסדרתי של העורר, בתחום התעבורי, עולה החשש כי לפני נאשム שאין אימת הדין שורה עלי - וככזה, יקשה עליו לראות כיצד ניתן לתת בו את האמון שלא יביא להפרת המעצר שיקבעו בעניינו (בש"פ 3130/07 בטיטו נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 23.7.2004); בש"פ 7986/08 גיילה נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 23.9.2008); בש"פ 7038/09 אבוי אסעד נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 14.9.2009)).".
18. עינתי בפסק הדין אליו הפנה הסניגור אולם אין בהם כדי לסייע למשיב. מ"ת 24-01-11347 מדינת ישראל נ' אבו אלקיעאן, שםណון עניינו של נאשム המיחסת לו עבירה של נהיגה בזמן פסילה בפעם הרביעית בצד עבירה של אי-דיות למשרד הרישוי על היותו פסול. בית המשפט נתיח בארכות את הראיות וקבע כי קיום קרשם ממשי בכל הנוגע לראיות הנוגעות לעבירות האי-הדיות למשרד הרישוי. על רקע קביעה זו הורה בית המשפט על שחרור הנאשム מעצר.
- בבש"פ 5844/22 מיכאל חז'ויב נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 20.09.2022),ណון עניינו של נאשם אשר נהג בזמן פסילה בעוד מאסר מותנה תלי ועומד נגדו. בית המשפט העליון אמן מורה על מעצרו בגין אלקטרוני אולם הדבר היה לאחר שבית המשפט המחויז הורה על קבלת تسיקיר מעצר משלים - تسיקיר המעצר המשלים על שחרור לחולופת מעצר בהיות המפקחים המוצעים ראיים ובכל זאת הורה על מעצרו המשיב. בית המשפט העליון התייחס לכך כי מקום שבית המשפט המחויז הורה על קבלת تسיקיר משלים, היה בדבר כדי ללמד כי בית המשפט המחויז נתן משקל לৎסיקיר המשלים. ראוי להציג כי כב' השופט כבוב ציין מפורשות כי אלמלא הפניה הנאשם לৎסיקיר משלים על ידי בית המשפט המחויז, יתכן שלא היה מקום להתערב בהחלטה המורה על מעצר עד לתום ההליכים.
19. אצין כי אלמלא סמיכות הזמן בין הרשות המשיב לבין ביצוע העבירות בהן עסקין, והעובדה כי המשיב אמר להחיל ריצוי של עבודות שירות בחודש דצמבר, ומאסר מותנה ארוך בן 8 חודשים מרוחק מעיל ראשיו, הייתה שוקלת בחיבור אפשרות שחרור המשיב מעצר, אולם מקום שהמשיב העיד על עצמו בתנהגו כי הוא חסר רسن עצמי, הוא גם העיד על עצמו באותה נשימה כי אין הוא האדם בו ניתן לתת אמון.
20. למללה מן הצורך אצין כי המפקחים אשר הוציאו על ידי המשיב אין מתאימים למלאכת הפיוקה. כל המפקחים אשר הוציאו על ידי המשיב צעירים ממנה ואין סיבה להניח כי הוא ישמע להוראותיהם. שניים מהמפקחים הינם חתניין בעוד המפקח השלישי הינו אחינו. מר' דיאב חוג'ראת ציין מפורשות כי ידוע לי כי המשיב היה נהוג בזמן פסילה, הוא נהג לבקש ממנו להימנע מלעשות כן אולם המשיב לא היה מksamיב לו. בנוסף ציין מר' דיאב חוג'ראת כי הוא עובד בין השעות 07:00 עד 16:00. מר' מוחמד טאהה ציין כי לא ידע כי המשיב נהוג בזמן פסילה אולם הוא עובד כנגד אוטובוס בשרותות בין השעות 06:00 עד 14:00 ובין 12:00 עד 23:00. מר' באסל מוראד, אחינו של המשיב העיד כי הוא לא ידע כי המשיב נהוג בזמן פסילה וכי הוא עובד בין השעות 08:00 עד 17:00. כל המפקחים ציינו כי ימנעו מהמשיב להפר את תנאי החולופה וכי ימנעו ממנו נהוג בזמן פסילה. רצונם הטוב של המפקחים לעזר למשיב ניכר עד מאי אולם בחינת שעות העבודה של המפקחים המוצעים מעלה כי ככל עובדים בשעות הבוקר.
- עוד אצין כי שני המפקחים אשר הוציאו בישיבה מיום 27.10.2024 אינם מתאימים אף הם ולא בצדק ביקש הסניגור שהותם כדי להציג מפקחים חדשים. העבירות נשוא כתוב האישום בוצעו באמצעות רכבו של בנו של המשיב מר' מוראד מחמוד שהוצע כמפקח. לבן הרשות בעבירות תעבורה של נהיגה ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוציא); מר' מוראד מוראד, בנו השני של המשיב אשר הוציא אף הוא כמפקח, הביע עמדת מגוננת ביותר על המשיב, והכחיש ביצוע עבירות תעבורה על ידו עת הוטל בו על ידי ב"כ המבקרת כי לחובתו 25 הרשעות קודמות בעבירות תעבורה.
21. לאור כל האמור, בהעדר יכולת לתת אמון במשיב, אין מקום להורות על מעצר המשיב בגין אלקטרוני ואני נהגה על מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.
- תיק החקירה הוחזר לידי ב"כ המבקרת.
זכות ערע כחוק.
ניתנה היום, ד' חשוון תשפ"ה, 05 נובמבר 2024, במעמד הצדדים.